

[Aksel Larsen.]

Pinstrup siger, at de Tal, jeg har fra det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen angaaende Produktionsprisen for Korn i 1944, ikke er rigtige, og at Priserne var helt andre, saa kan det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtale sig om det. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har herfra hævdet, at de Priser, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen mener er rigtige, er fuldstændig korrekte. (Victor Larsen: Aaret efter!). Under alle Omstændigheder sagde det ærede Medlem, at den Pris, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen anførte, var rigtig efter hans Opfattelse, og derfor mener det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at man maa stemme imod Forslaget om en Nedsættelse af Kornprisen, det vilde være urimeligt at nedsætte Kornprisen. Det er trist, saa hurtigt Folk skifter Anskuelse. Vi andre faar revet i Næsen, at vi har skiftet Anskuelse fra 1935 til nu, men det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen havde den 29. Januar i Aar en anden Anskuelse; da stod han paa Formandsmødet i Husmandsforeningerne i Roskilde — jeg har Referatet fra dette Formandsmøde, det staar trykt i et lille udmærket Blad, som hedder „Husmanden“, for Søndag den 10. Februar. Det ærede Medlem aflagde Beretning paa dette Formandsmøde, og ifølge „Husmanden“ har han sagt, at man haaber paa at faa Korn importeret til Landet, men endnu er det ikke sket, og man vil foreløbig gøre klogt i at regne med egen Produktion som Grundlag. Saa tilføjer han ifølge Referatet i „Husmanden“ — jeg beder den højtærede Formand om Lov til at citere —:

„Om vi vil faa en ny Kornlov, kan jeg ikke sige, men vi maa i hvert Fald forlange Prisen ned med mindst de 10 pCt., Landbrugsvarerne er faldet, og helst lidt mere; det er de store Korndyrkere, der har haft Fordel af de høje Kornpriser.“

Den 29. Januar i Aar vilde det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen have Kornpriserne ned med mindst de 10 pCt. og helst lidt mere. 10 pCt., det er for Rugens Vedkommende 2 Kr. 90 Øre pr. Td., men det ærede Medlem vil have Prisen ned med mindst 10 pCt. og endda helst lidt mere. Og saa kommer han nu pludselig og siger, at det er ganske urimeligt overhovedet at sætte Prisen ned, og han vil modsætte sig det Forslag, vi har stillet, og som dækker det ærede Medlems Opfattelse fra den 29. Januar. Paa Grundlag af de Oplysninger, der er givet, og de Paastande, der er fremsat her i Tinget, ser jeg mig ikke i Stand til at ændre min

Mening om Sagen. Det vilde i øvrigt have gjort mere Indtryk paa mig, hvis den højtærede Landbrugsminister var staaet op og havde givet det fornødne Materiale og den fornødne Dokumentation vedrørende de Forhold, jeg har omtalt, men det forekommer mig ikke at være sket.

Saa siger det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at det kan ikke gaa an at undlade at give de største Brug en forlods Lettelse, for faar de en saadan Lettelse, afleverer de mere Korn. Det ærede Medlem siger, at som det er nu, benytter de Forbeholdsretten, og derfor kommer de ikke til at aflevere mere end 6 000 t, men hvis man nedsætter deres Afleveringspligt, vil de mindre gøre Brug af Forbeholdsretten og aflevere meget mere Korn end efter de nuværende Bestemmelser. Jeg beklager ikke at kunne fatte den Logik. Hvis disse store Brug ved at anvende Forbeholdsretten kan faa Lov til at beholde mere Korn end ved at undlade at gøre Forbeholdsretten gældende, vil de ogsaa gøre det i Fremtiden, selv om deres Afleveringspligt sættes ned. Det, de kan faa Lov til at beholde selv, kan de fodre op, eller de kan sælge det som Frihandelskorn og faa mange flere Penge for det. Saa det Argument duer ikke.

Endelig siger det ærede Medlem om dette med Sukkeret, som aabenbart piner ham, at der laa det saadan, at man var nødt til at sætte en Præmie paa Sukkeroddyrkningen, fordi der var Brug for Sukker til Eksport. Ja, der er ogsaa Brug for Flæsk til Eksport, men der er ikke Tale om, at det ærede Medlem vilde være med til at give en Præmie til Slagteriarbejderne for at slagte Grise.

N. P. Andreasen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at jeg har ikke henvendt mig til eller spurgt Tolvmandsforeningerne, om vi maatte ændre dette her. Jeg kender ikke noget til, at der har ligget en saadan Henvendelse, det er der aldrig nogen, der har sagt noget til mig om.

Naar det ærede Medlem godt kan forstaa, at jeg vil staa ved mit Ord, naar der er truffet en Overenskomst inden for det samlede Landbrug, saa siger jeg det ærede Medlem Tak. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa kunne forstaa, at naar mit Parti vælger mig til Ordfører, saa er det enigt med mig i mit Syn. Det hører der ikke meget til at forstaa.

Hvis man ser paa hele den Stilling, som det mindre Landbrug netop har haft paa dette Omraade gennem de andre seks Aar, saa er det naturligt, at vi for vort Vedkom-